

«Θα βρείς επιστολή στο κρεβάτι μου και θα μάθεις απ' αυτήν αυτά που προγνωρίζεις...» (Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=172121>]

Έζησαν άλλα δώδεκα χρόνια μαζί, και ήταν ονομαστό και ξακουστό το όνομα του Ανδρονίκου και του Αθανασίου όχι μόνο στη Σκήτη, αλλά και στην Αλεξάνδρεια. Και σε όλη την περιοχή ήταν μεγάλη η δόξα τους, όχι απλά για την αρετή και τη φήμη, αλλά και για τα πολλά θαύματα, τα οποία έκανε αυτός που είπε ότι «αυτούς που με δοξάζουν θα τους δοξάσω». Ότι δε με έργα και με λόγια δόξασαν τον Θεό, ο Ανδρόνικος και η σύζυγός του, είναι σε όλους φανερό. Ήταν άνδρας σπουδαίος και θαυμαστός, πλούσιος και ξακουστός, είχε γνώση της κατεργασίας του αργύρου, επάγγελμα που είχε ο πατέρας του. Όταν με τη σύζυγό του άφησαν όλα τα ευχάριστα της ζωής και προτίμησαν την μοναχική ζωή για να δοξάσουν τον Θεό με όλη τους την ύπαρξη, εύλογα και ο Θεός τους αντιδόξασε «στη γη και στον ουρανό».

Έτσι, αφού ολοκλήρωσαν με δόξα και άξιο θαυμασμού το δρόμο της ενάρετης ζωής, έφτασε ο καιρός των στεφάνων και των αμοιβών με το θάνατό τους. Ήταν κοντά τους και ο θεός Γέροντας Δανιήλ, που συνήθιζε να τους επισκέπτεται κάθε χρόνο. Αφού τους είπε όσα έπρεπε, ετοιμάστηκε να επιστρέψει στο κελλί του. Ενώ βρισκόταν στο μέσο της διαδρομής, φθάνει τρέχοντας ο θεός Ανδρόνικος και του λέει: «Σε καλεί, πάτερ, ο αδελφός Αθανάσιος, για να προσευχηθείς γι' αυτόν, γιατί φεύγει για τον Κύριο». Γύρισε γρήγορα πίσω ο θεός άνδρας και την βρήκε στις τελευταίες στιγμές της. Αφού της είπε τα κατάλληλα λόγια και της μετέδωσε τα Μυστήρια του Χριστού, είπε προς αυτόν μυστικά η μακαρία: «Θα βρείς επιστολή στο κρεβάτι μου και θα μάθεις απ' αυτήν αυτά που προγνωρίζεις. Όταν θα κηδευθεί το σώμα μου, δώσε την επιστολή στον αδελφό Ανδρόνικο». Αυτά αφού είπε, παρέδωσε τη ψυχή της στα χέρια του Θεού και κοιμήθηκε με τρόπο οσιακό. Όταν της φορούσαν τα νεκρικά ενδύματα, τότε οι παρόντες είδαν με έκπληξη ότι ήταν γυναίκα. Συγκεντρώθηκε όλη η Σκήτη και πλήθος λαού από την Αλεξάνδρεια λόγω του παράδοξου ακούσματος και θεάματος. Πολλά θαύματα και θεραπείες ποικίλων ασθενειών πραγματοποίησε ο Θεός κατά την ταφή του ιερού λειψάνου και «όλοι δόξαζαν τον Θεό» διότι έδωσε σ' αυτή την αδύνατη γυναικεία φύση τη νίκη. Όταν δε σύμφωνα με την απόφαση της μακαρίας δόθηκε η επιστολή στον αββά Ανδρόνικο, και τότε αποκαλύφθηκε σ' αυτόν ότι δεν ήταν Αθανάσιος αλλά η Αθανασία, που παλαιότερα ήταν η σύζυγός του, ποιος μπορεί ακριβώς να

περιγράψει την χαρμολύπη του και του λαού την έκπληξη; Δεν θέλω όλα να τα περιγράψω και να μακρύνω το λόγο.

Ο θεός Δανιήλ αφού παρέμεινε και έκανε το εννεαήμερο μνημόσυνο της οσίας, πήρε το δρόμο της επιστροφής στην σκήτη του. Όταν κάλυψε το μεγαλύτερο μέρος του δρόμου, πάλιν κάποιος τρέχοντας τον έφθασε και του είπε: «Μη συνεχίσεις, πάτερ, την πορεία σου, διότι σε φωνάζει το παιδί σου ο Ανδρόνικος, επειδή και αυτός αναχωρεί προς τον Κύριο». Αμέσως ο Γέροντας, όσο μπορούσε έτρεχε να γυρίσει πίσω, ειδοποιώντας τους μοναχούς της Σκήτης να έλθουν στην κηδεία του Ανδρόνικου. Πρόφθασε ο Γέροντας τον όσιο Ανδρόνικο ακόμα ζωντανό, του διάβασε ευχή και τον παρέδωσε στον Κύριο. Οι πατέρες της Σκήτης ήθελαν να μεταφέρουν εκεί το λείψανο, επειδή ήταν αδελφός τους, αλλά οι Ταβεννησιώτες ήθελαν να το θάψουν στο Οκτωκαιδέκατο επειδή ήταν συνασκητής του Αθανασίου, έγινε δε μεγάλη αναστάτωση γι' αυτό. Ο θεός Δανιήλ αφού έκρινε δίκαιο να ταφεί μαζί με την αδελφή και συνασκήτριά του, σταμάτησε την ταραχή.

Έπρεπε και εμείς εδώ να σταματήσουμε τη συνέχεια του λόγου, εδώ που και οι όσιοι σταμάτησαν την εγκόσμια ζωή τους. Αλλά θα προσθέσω ακόμη λίγα για τον ναό και λίγα από τα πολλά θαύματά τους. Επειδή γίνονταν πολλά θαύματα από τα θεία λείψανα, κτίστηκε ναός αφιερωμένος στο όνομα του Ανδρόνικου και της Αθανασίας, στον οποίον υπήρχαν αγιογραφημένες εικόνες τους, από τις οποίες σαν ιδρώτας έσταζε μύρο, που ήταν θεραπευτικό ποικίλων ασθενειών. Θα αφηγηθώ δύο ή τρία θαύματα που βεβαιώνουν τη χάρη του Θεού στους αγίους.

(συνεχίζεται)